איצטריך סלקא דעתין אמינא הני מילי היכא דשלח שלוחי

It is needed; for it would have entered our minds to say, it is applicable, only when he sent it.

OVERVIEW

asks: תוספות

ואם תאמר תיקשי השתא הא דפריך לעיל -

And if you will say; you can ask now, what the גמרא asked previously; which is – טעמא דכתב רחמנא כאשר יבער הגלל הא לאו הכי במאי מוקמית

The reason we derive שן (from ובער (ובער)) is because the 'merciful one' wrote the ססוק of לאשר יבער הגלל), but if it would not have been so (if there was no such פסוק of כאשר יבער הגלל) then we would not know שן; but this cannot be, for what else can ובער be referring to (certainly not אר, since it is derived from ושלה, since it is derived from חייב in from the פסוק of כאשר יבער הגלל necessary; we know that שן הייב of פסוק of כאשר יבער הגלל of פסוק of נאשר יבער הגלל of פסוק of נאשר יבער הגלל of פסוק is unnecessary!

והשתא ליכא לשנויי כדלעיל -

For now we cannot answer as we previously answered. Previously the גמרא answered that if it were not for the פסוק סל כאשר יבער; we would assume that both ובער ממילא וושלה וושלה and the other is שלח שלח שלח וובער when it is אזלא ממילא וובער when it is שלח שלח וושלה (and not [necessarily] from כאשר יבער ס פסוק לובער וובער יבער מחלה (מחלה מחלה (מחלה מחלה מחלה וובער), the יבער מחלה וובער וובער יבער מחלה וובער יבער מחלה וובער וובער וובער וובער וובער וובער וובער וובער מחלה וובער ווב

_

¹ See, however, רש"י ד"ה קמ"ל.

 $^{^2}$ The intention of the question is why it is necessary for the תנא of the ברייתא to cite this פסוק (but not why is it necessary for the נביא to say it).

³ It would be unreasonable to assume that כאשר יבער is required to inform us that the אולא ממילא, which we derive from שן ורגל, refers to assume that ובער, refers to both שן ורגל, there is no reason to assume that ובער

מוספות answers:

יש לומר דהכי קאמר בברייתא דאלו לא נאמר ושילח הוה מפקינן מכאשר יבער הגלל⁴And one can say; that this is what the ברייתא meant; that even if the word ושילח was not written (so we could not derive שן from ושלח through ובער אשלח, we would have derived שן from כאשר יבער and applied it to ובער.

וכי האי גוונא איכא בריש איזהו נשך 5 (ב״מ ד סא,א):

And something similar to this can be found in the beginning of פרק איזהו נשך.

SUMMARY

According to the מסקנא, the כאשר יבער of כאשר יבער is unnecessary for teaching us the מיוב of של of דרייתא would not have been written.

THINKING IT OVER

ו. תוספות is assuming that both שן ורגל are derived from ובער and ובער teaches us the חיוב even if אזלא ממילא. How then do we know that לא מכליא מיב מיב שן ורגל איב מיב אזלא ממילא (to teach us אזלא ממילא), and ובער ובער אזלא ממילא ממילא שן ורגל by both שן ורגל 6

2. תוספות answers that when the ברייתא mentions the פסוק סל כאשר יבער, it means that this פסוק is necessary if ושלח was not written. However, how did the אמרא ask why is ממרא necessary to teach us שן, for ובער cannot mean רגל is derived from דער is not written, therefore if not for it is not written, therefore if not for כאשר יבער, we may think that רגל is referring to .8

refers to only one of them.

⁴ See 'Thinking it over' # 2.

⁵ The (ויקרא [בהר] כה,לוי) אוכל states: אוכל המר לא תתן לו בנשך ובמרבית לא תתן לו בנשך ובמרבית לא תתן לו היקרא (ויקרא [בהר] לאוין for ססף מרבית מרבית לא מרבית לא מרבית שוה לאוין לא מרספך לא תתן לו בנשך. The מכסף לא תתן לו בנשך במרבית לא תתן אכלך לא תתן לאוין (which makes two ובמרבית לא מרא לאוין) במרבית לא נשטר (נשסף לאוין). Why then, asks the מכסף לאוין מסף ברייתא ובמרבית פסוף ברייתא וויקר בער הגלל וויקר מסף בער בער הגלל וויקר בער הגלל וויקר ברייתא there answers that the ברייתא נשטר יבער הגלל האוין שוה בא מוויך מסף ברייתא שוה ברייתא שוה שוה וויקר (נשלה שוה באור). The ברייתא שלה שלה שלה וויקר הגלל וויקר וויקר שלה שלה וויקר הגלל וויקר וויקר וויקר שלה וויקר הגלל וויקר הגלל וויקר הגלל וויקר וויקר וויקר וויקר ווייקר וויקר וויקר הגלל וויקר הגלל וויקר וויקר וויקר וויקר וויקר וויקר וויקר וויקר הגלל וויקר ווי

⁶ See מהר"ם.

⁷ See footnote # 4.

⁸ See אמ"ה.